

"To je nuda!" zahlásila deväťročná Bibi už po pätnásty raz.

Zimné prázdniny boli v plnom prúde. Vonku bola len čapkanica, kamoška odišla s otcom na chatu. V telke boli samé reklamy, len sem-tam do nich pustili rozprávky. Aj tak ich poznala naspamäť a nebavili ju. Tato musel na služobnú cestu, pokazila sa nejaká elektrárň. Mama? Tá stále len varila, upratovala, žehlila... samá nuda.

CINK. Kde nič, tu nič a zrazu niečo. Nie niečo, ale niekto. Malé, asi desaťročné dievčatko, celé čierne, v tvári zafúľané a krásne hrdzavé vlásy.

"Jaj! Kto si?" Bibi sa zľakla.

" Libi," malé pehavé čertisko jej podalo ruku. "Spravíme si malý výlet, čo povieš?"

"Mama ma nepustí, vonku je vraj moc mokro," Bibi bola sklamaná.

"To nevadí, pod'!"

Bibi sa nesmelo usmiala, mama sa to však nesmie dozvedieť.

Čertík Libi lusкла prstami a zrazu sa objavili na pláži. Na podobnej bola Bibi s mamou, tato musí stále čosi opravovať, cez leto na Korfu.

"Íha!" Biba sa čudovala, čo sa to len stalo.

Slniečko krásne hrialo. Ľudia sa slnili i šantili v mori. Obloha bola bez oblačíka.

"Pozri na to, čo im vyvediem!"

Čertica zatlieskala. Objavili sa čierne mraky. Nastalo prítmie. Začalo hrmieť, na oblakoch sa objavili blesky. Na pláži ľudia sa začali baliť, no silný dážď a divoký vietor im v tom bránili.

Bibi uvidela vystrašené a aj nahnevané tváre. Čertička sa smiala na zmätku, ktorý tam vznikol.

"Ty si ale čertisko! Vráťme sa k mame!" zakričala Bibi.

"Myslela som, že sa ti to bude páčiť. "

"Nie! Mne sa páčilo slnko a aj to ako sa deti hrali."

"No dobre," smutná Libi opäť lusкла prstami a boli u Bibi doma.

"Nabudúce vymysli niečo pekné," Bibi dohovárala čertičke.

Keď neposedný čertík zmizol, Bibi zbadala, že aj ona zmokla. Ale ako to mame vysvetlí?

Pre viac informácií o Bibi a Libi : <http://aleshorvath.sk>